

at stemme for Lovforslaget i Flertallets Affattelse, men specielt med den af mig foreslaaede Ændring under Nr. 16.

K. M. Klausen: Det er nu 28 Aar siden, at Demokratiet her i Danmark begyndte Kampen for den kommunale Valgret her i Danmark, men det er endnu ikke lykkedes at komme et Skridt videre, uagtet der, som det blev oplyst af den sidste ærede Taler og af den ærede Ordfører, bag ved dette Demokrati, altsaa bag ved Venstre, skulde staa $\frac{4}{5}$ af den danske Befolkning. At det alligevel ikke er lykkedes at komme et Skridt videre paa dette Omraade, viser, hvilken uhyre Magt Højre sidder inde med, hvorledes Reaktionen forstaar at standse Fremskridtet og bevare det bedste til Fordel for sig selv. Der blev i Efteraaret forelagt to Forslag vedrørende dette Æmne, altsaa om at udvide den kommunale Valgret, det ene fra Socialdemokratiets, det andet fra Venstres Side. Disse to Forslag adskille sig fra hinanden paa meget væsentlige Punkter, idet Venstres Forslag ikke, hvad den ærede Ordfører gentagne Gange sagde, staar paa den almindelige Valgrets Grund. Det staar paa den udvidede Valgrets Grund, og det forekommer mig ikke, man har Ret til at sige, at det Forslag staar paa den almindelige Valgrets Grund. Venstres Forslag vil vel yde Valgret til Kvinder, men ikke enhver myndig Kvinde maa faa den. Kun skatteydende Kvinder maa faa den, men hvis en skatteydende Kvinde gaar hen og gifter sig, mister hun sin Valgret. Jeg synes, det er underligt, naar man en Gang har givet hende denne Ret, saa at tage den fra hende, fordi hun kommer i Ægteskab. Naar en Kvinde bliver gift, maa hun dog i mange Tilfælde blive ved at svare Skat af den Indtægt, hun erhverver ved sit eget Arbejde. Endelig gør Venstre til Betingelse for sit Forslag, at det skal være Folk, der paa en eller anden Maade have ydet Skat til Kommunen, men saa skulde man mene, at de, som opfyldte denne Betingelse, ogsaa burde have Valgret, men det er ikke Tilfældet. Der er ikke saa faa Mennesker i Landet, som maa betale deres direkte Skat til Kommunerne, men efter Venstres Forslag ville de dog ikke faa Valgret. Jeg tænker nærmest her paa hele Tyendeklassen. En Tjenestekarl, som er myndig, kan ikke opnaa kommunal Valgret, fordi han staar i Tjenesteforhold, selv om han, hvad der mange Steder er Tilfældet, bliver afkrævet og betaler kommunal Skat. Det have vi fra

Socialdemokratiets Side ikke kunnet billige, og jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om en ny Paragraf 1, som gaar ud paa at give alle Valgret fra 25 Aars Alderen, uden at gøre Forskel paa Mand og Kvinde, altsaa ikke alene den ugifte skatteydende Kvinde, men ogsaa den gifte Kvinde, der efter min Mening ogsaa bør have Valgret. Ligeledes vil efter vort Forslag Tyende, baade mandligt og kvindeligt, faa Valgret efter det fyldte 25de Aar. Jeg kan heller ikke se nogen Grund til at nægte dem en saa almindelig Ret, som Valgretten maa siges at være. Det er ud fra disse almindelige Betragtninger, jeg skal tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag, idet jeg tror, det vil være en meget stor Forbedring af Loven, thi først da kan man sige, at man gennemfører den almindelige kommunale Valgret.

Th. Nielsen: Jeg skal tillade mig at anbefale det Forslag, som er stillet under Nr. 5 af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) og mig. Det nævnte ærede Medlem er desværre paa Grund af Sygdom forhindret i at være til Stede i Dag. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at dersom et nyt Forslag tilføjes: „Kvinder ere ikke pligtige til at modtage Valg.“ Ved at gaa over fra Flertalsvalgmaaden til Forholdstalsvalgmaaden, have vi forrykket Forholdet ved Flertalsvalgmaaden, som var mere betryggende, da jeg nok tror, man kan stole paa, at Flertallet af Vælgerne i Kommunerne ikke ville sætte Kvinder ind i Sogneraadene mod deres Vilje. Men hvis man gaar over til Forholdstalsvalgmaaden, kan i mange Kommuner et lille Antal Vælgere sætte en Kvinde ind imod hendes Vilje. Den ærede Ordfører har ganske vist gjort gældende, at hun maatte tage disse Forpligtelser paa sig, naar hun fik Rettighederne, men disse Forpligtelser kunne falde tungere paa Kvinder end paa Mænd. Det vil ikke være let for en Kvinde, selv om hun er en selvstændig Kvinde, naar hun da sidder i et Hjem, der kræver hendes Nærværelse daglig, at kunne passe, hvad der for en Kvinde kan være at passe i et Hjem. Det vilde være en haard Forpligtelse for en saadan Kvinde, hvis hun mod sin Vilje blev valgt ind i Sogneraadet. Der er fra forskellige Sider blevet talt om, at hvis dette Forslag blev vedtaget, gik der ingen Kvinde ind i de kommunale Raad, men det tror jeg slet ikke er sandt. Vi have adskillige Mænd, der ere fri for at modtage Valg til